

Titel: BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Jens Holt (1939-12-28)

Citation: "BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Jens Holt (1939-12-28)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_024-shoot-workidacc-1992_0005_024_Holt_0240/facsimile.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Aarhus, d. 28/12 1939.

Kære Hjelmslev!

Ku kan jeg give Dem den glædelige meddelelse, at arbejdet med -sis-afhandlingen nu er endeligt afsluttet. Chantraines bemærkninger er gennemarbejdede, en sidste gennemlæsning foretaget, dansk resumé skrevet, og et eksemplar af værket har jeg sendt direkte til Høeg, som den der har maattet vente længst paa at faa det at se. Et andet eksemplar har jeg endnu her; det vil jeg sende fakultetskontoret over nytår, naar kontoret er i funktion. Jeg har bedt Høeg om med det eksemplar, han har faaet, at sørge for, at fakultetet faar de foreskrevne 2 eksemplarer i hænde. Naar De omstaa engang i januar maaned har arinde paa kontoret, kan De ~~altsaa~~ gøre Dem den fornøjelse eventuelt at kære Dem det andet eksemplar. De vil faa den lille fornøjelse at se, at jeg i slutningen af Introduction har indføjet en anmærkning med en drøftelse af Deres bemærkning i Principes om det umulige i at opstille en forhistorisk betyding, idet en saadan umulighed - efter mit skøn - desværre maa have ubehagelige konsekvenser for ethvert rekonstruktionsforsøg. Der faar De noget at rive i! Det har været mig en stor hjælp, at Chantraine har rettet manuskriptet saa omhyggeligt, som han har. Jeg haaber, at der nu ikke er flere mangler tilbage. Skulde De under Deres læsning støde paa nogle ting i saa henseende, vil De nok være saa rar at meddele mig dem, da noget saadant jo er mere nyttigt for trykningen end efter trykningen.

Jeg har bedt Høeg om at lade bedømmelsen foregaa saa hurtigt som muligt, da trykningen skal være tilendebragt inden september. Det skulde da kunne naas. Afhandlingen skal jo udkomme i A.J. for 1940. Men lærerforeningens ønske først at spørge maalet om verdigheden til doktorgraden skulde siges. Men De forstaaer nok, at det for mig er af afgørende vigtighed, at trykningen kan være færdig til rette tid, da jeg ellers ikke kan vide, hvordan mulighederne for publikation ellers vil stille sig. Jeg erindrer Dem om, at De var saa venlig at love mig at gøre, hvad De kunde, for sagens hurtige gang. Jeg kan meget vanskeligt tænke mig, at Høeg skulde kassere den; i saa fald maa der være noget i vejen med hans jurement, da afhandlingen nu er gennemset af en ekspert som Chantraine, der dog maa siges gennem sin Funktion at have vist sig som en, der kan sige gode ting om dette emne; og af hans maade at rette manuskriptet paa, kan jeg se, at han hele tiden har forstaaet min tankegang; og isvrigt har han angaaende indholdet erklæret, at han er ganske enig med mig. Og selv skulde jeg vel heller ikke være noget helt fe. Maaske kommer min afhandling netop nu paa et gunstigt tidspunkt til Høeg, efter at han har lidt nederlag med Hermannsens afhandling, og derfor maaske kan forstaa, at han skal passe paa ikke at gøre sig helt til grin som bedømmer af disputatser. Og hvad min disputats angaar, kan jeg naturligvis slet ikke anerkende Høeg som nogen højesteret i det spørgsmål. Der er folk som Chantraine og Debrunner ganske anderledes kyndige.

Vi sled godt i det - min kone og jeg - for at få bestemt ud af huset inden julen. Saa har vi da kunnet holde jul i fred og ro med vore to smaa. Jeg har selv fornemmelsen af, at det er et godt arbejde af en vis betydning ogsaa for almen lingvistik. Og det er en stor lettelse for mig, at det nu er færdigt. Jeg bemærker kun, at jeg denne gang ikke har faaet tid til at afkontrolle de tallene, og jeg ved heller ikke, om jeg færgjort det i det andet eksemplar; men det sker naturligvis inden trykningen. Der var ingen grund til, at det skulde sinke bedømmelsen. Jeg haaber nu, at De vil tage Dem venligt af mit opus; og hvis Høeg skulde gøre klander, at De saa kan give ham bravt igen.

Tak for den lille epistel sidst. Nu kommer konferensspørgsmaalet vel ikke paa tapetet før februar. Men det vilde være meget morsomt, om De vilde sende bud efter mig til en forhandling, saa at jeg kunde lave en officiel rejse til Abb., og i saa fald helst for mit vedkommende d. 5-6 jan., men ogsaa paa et senere tidspunkt. Hammerich bemærkede, at han syntes der var for meget gotisk, og derfor kunde ønske andre germanske dialekter. Korresten har det interesseret mig meget at spekulere over det problem med betydningen i præhistorisk tid. Naturligvis er vi enige om, at en betydning af samme art som i en tekst kan der ikke være tale om. Det kunde være interessant at undersøge hele problemet om historisk sammenhæng paa betydningens område. Den er der jo faktisk. Der er intet brud mellem ordet "fader" paa det tidligste germanske trin, og det vi mener med ordet "far", derfor maa det ogsaa være muligt at finde en metode, hvorefter fænomenet kan studeres, og denne metode maa sikkert søges i morfologien.

Jeg skal nu til at se paa manuskriptet til den lille begynderbog 2. udg., som jeg forlængst har faaet tilbage fra Thure Hastrup. Han har heldigvis givet sig med hensyn til spørgsmaalet stamme og endelse, endda gaaet saa vidt, at han har benyttet "stemanten" og "morfen" en enkelt gang. Vi fik slet ikke lejlighed sidst til at tale om disse ting.

Til slut et ønske til Dem og Deres kone fra os begge om et gladeligt nytår. Deres hengivne

*Udtrykkeligt tak for jeres
jeg er lidt træt - endnu.* *Jens Høeg*